

Pozdrav od Evky z Kazachstanu

Na úvod vás všetkých z celého srdca pozdravujem.

Prešli dva mesiace môjho pobytu na misii v Kazachstane. Čo sa týka celkovo tejto misie, nie je to tu veľmi jednoduché, ako asi v každej misii, zvlášť v bývalom Sovietskom zväze. No, ak to mám porovnať s misiou v Jakutsku, nie je tu tak veľmi cítiť komunizmus a ľudia, najmä na úradoch sú viac otvorení aj pre kresťanov. Hoci je Kazachstan prevažne moslimská krajina, problémy zatiaľ katolíckym misionárom nerobia.

Pôsobí tu mladý misionár z Poľska, o. Ján, ktorý sa staral najmä o stavbu kostola. Je správcom tejto farnosti. Taktiež je tu ešte mladší o. Peter, kňaz zo Slovenska a dobrovoľník Tomáš. Čo sa týka mňa a mojej práce, väčšinou robím tlmočníka, prekladám kázne o. Petrovi a vybavujem papiere na úradoch. Okrem toho samozrejme robím aj iné normálnejšie veci, ako napr. upratujem, periem, žehlím, niekedy varím a s ostatnými upravujem okolie okolo kostola. Keďže onedlho je tu zima, snažíme sa vonku urobiť čo najviac, aby sme na jar, keď sa bude topiť sneh, nemali plnú pivnicu vody.

24.8.2008 bolo v meste Uralsk, kde pôsobíme, slávnostné otvorenie nového kostola, zasväteného Matke Ustavičnej Pomoci, s administratívnou a bytovou časťou, ktoré otváral posol Vatikánu pre Kazachstan arcibiskup Miguel Mauri Buendia. Fotky

Výstavba kostola

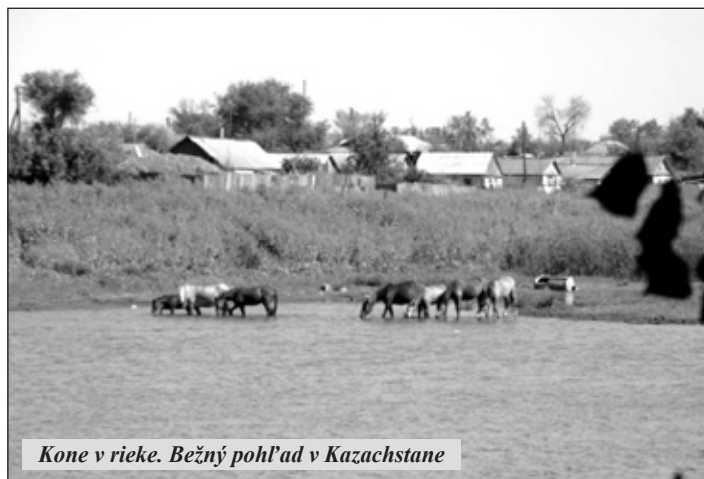
z otvorenia si môžete pozrieť na: www.catholic-kazakhstan.org/Uralsk

Na otvorenie prišlo veľmi veľa ľudí - pútnikov z iných misijných staníc, veriacich aj neveriacich, taktiež boli pozvaní najvyšší predstavitelia mesta Uralsk ako aj predstavitelia iných kresťanských organizácií. Otvorenie sa začalo slávnostnou sv. omšou, ktorú celebraval arcibiskup Miguel Mauri Buendia spolu s ďalšími dvomi biskupmi a niekoľkými kňazmi z Kazachstanu. Otvorenie kostola nám prinieslo nových farníkov, ľudí, ktorí ani netušili, že v ich meste je postavený katolícky chrám. V nedeľu po sv. omši je pre týchto ľudí vždy pripravené stretnutie s kňazmi, hodina katechizmu a prípravy na krst.

Medzi našich farníkov nepatria iba Rusi a Kazachstanci, no prichádzajú Poliaci, Nemci, Taliani, ba dokonca aj Indovia, ktorí tu pracujú. Takže v nedeľu mávame väčšinou medzinárodnú sv. omšu, samozrejme na ruskom jazyku. Práca s deťmi tu zatiaľ rozbehnutá veľmi nie je, pretože ešte nie sú dokončené priestory mládežníckeho centra, ktoré je pod

Dokončený kostol

Kone v rieke. Bežný pohľad v Kazachstane

kostolom. No, dúfame, že v zime sa všetko dokončí a na jar budeme môcť spokojne prijať deti do oratória.

Kazachstan je ako krajina veľmi zaujímavý, hoci sa zdá, že tu nič zaujímavého nenájdeme. Všade naokolo je step. Prší tu veľmi málo, možno povedať, že skoro vôbec. Zem je vyprahnutá, suchá a aj zvieratá, ktoré sa tu pasú, sú vychudnuté na kosť. Na dedine okrem kôz a oviec tu vo

veľkom chovajú kone, kravy a ťavy. Je tu rozšírený najmä rybolov.

Krajina sama o sebe je veľmi bohatá na ropu a zemný plyn. No životná úroveň tu vysoká veľmi nie je. Ľudia žijú skromne. Je tu dost vysoké percento alkoholikov, ale čo ma prekvapilo, bezdomovcov tu skoro nevidno, iba sem-tam sa nejaký nájde, ktorý si pýta zopár drobných „na jedlo...“.

Takže asi toľko o našej, zatiaľ, malej misii.

Ešte raz vás všetkých zo srdca pozdravujem a ďakujem za všetko, najmä tým, ktorí akokoľvek podporili alebo podporia túto misiu.

PS: Ako každá misia, aj tá naša má núdzu v peniazoch. Preto, ak by niekto mal záujem a chcel z čistého srdca pomôcť finančne, môže poslať peniaze na číslo účtu: 0522180926/0900 (Slov. sporiteľňa. Prosím taktiež, ak niekto pošle peniaze, aby pripísal aj svoje meno). Tiež, kto by chcel poslať nejaké spoločenské hry, môže tak urobiť formou balíka na adresu: Kazachstan, 090001, mesto Uralsk, ulica Jaroslavskaja 6/48.

S pozdravom zostáva a v modlitbách na vás myslí Eva

Tajomstvo Čabského hája

OBESENÍ PARTIZÁNI

Vybrané z Pamätnej knihy obce Čab, ktorá bola založená na slávnostnom zasedaní obecného zastupiteľstva, konanom dňa 7.marca 1930 z príležitosti 80. narodením prvého prezidenta republiky československej p. T.G.Masaryka.

Dňa 7. júla 1944 medzi 10 - 12 hodinou prelietalo moc anglických a amerických lietadiel. Asi o 1 10 hodine nastal vzdušný boj. Bolo vidieť troch letcov s padákmi. Jedno lietadlo (nemecké), za hukotu sa zrútilo v Lahni. Jeden pilot (22-ročný Nemeck) sa zabil a druhého zraneného odviezli do Nitry. Druhé nemecké lietadlo sa zrútilo hneď za našim

chotárom pri Andači. Zostrelené lietadlá navštevovayi veľké zástupy ľudí.

Dňa 29. augusta 1944 pri Lahni dopadlo 8 bômb. Viacerí obdivovali 4-5 m lievikovité jamy.

Dňa 20. novembra 1944 dopoludnia prišlo od Nitry nákladné vojenské auto asi so 7 vojakmi. Na hradskej zastavili a niekoľký išli s dvomi civilmi, ktorí mali vzadu ruky sviazané, do čabského hája. Ľudí, tam pracujúcich poslali domov. Nasledujúce dni sa povrávalo, že tých dvoch tam zastrelili. Našlo sa i miesto, kde boli títo dvaja spolu zahrabaní na 15 - 20 cm. Prípady vyšetrovali žandári. 22. a 23. novembra pre obedom do-

šla vyšetrovacía komisia. Boli to 4 žandári z veliteľstva zo Šarlužiek - Kajsa, zástupca okresného veliteľa, jeden zo stopovacej stanice, lekár, dvaja ľudia zo súdu, starosta obce, veliteľ hlinkovej gardy a asi 30 ľudí. Mŕtvolu vykopali a bolo zistené, že ich obesili a našiel sa i strom, na ktorom ostal znak po povraze. Už pred príchodom komisie bol tam istý Dragula z Molnoša, ktorý poznal svojich dvoch synov. Zo žiaľu potom hneď odišiel. Žiadal synov pochovať na jeho útraty. 22-ročný starší jeho syn sa minule vrátil z vojny, mladšiemu bolo 20 rokov. Obaja boli ako partizáni zaistení v Nitre. Mŕtvolu odviezli do márnice v Čabe

a 25. novembra 1944 bol pohreb.

Prelet nepriateľských lietadiel je v tomto roku častý. Začal koncom júna. Ďaleký hukot blížiacich sa lietadiel často vyrušoval ľudí. Počujeme a vidíme ich v auguste 3 krát, v septembri 1 krát, v novembri 2-krát a v decembri 9-krát. V decembri často počuť bombardovanie, streľbu kanónov, ľud je prestrašený. Sú to nepokojné dni, mesiace, ktoré mnohých donúti kopať jamy a ukrývať živobytie.

Snaď nový rok nám prinesie výhľady do budúcnosti.

Doslovný výpis z pamätnej knihy obce.
Anna Podhradská